

[Viggo Starcke.]

men jeg skal henviser til — selvom jeg har et udmærket kendskab til belgiske forhold, er jeg ikke universalspecialist i modsætning til visse ærede planøkonomer, der tror, at de ved alt —, at professor Baudouin i Louvain har udregnet et prisindex for forbrugsvarer, gældende for april 1948, og dette index viser for Bruxelles 100, for New York 115, for Montreal 141, for Stockholm 143, og dette er udtryk for realøkonomi og ikke for taløkonomi, således som den højtærede handelsminister syntes at mene. Professoren har desuden udregnet, at de belgiske arbejdere i 1929 måtte bruge 58 pct. af deres løn til mad, men i 1947 brugte de i stedet for 58 pct. kun 44 pct. af deres løn til mad. Tjenestemændene i Belgien måtte i 1929 bruge 49 pct. af deres løn til mad, i 1947 kun 39 pct. I 1929 kunne de belgiske arbejdere kun bruge 4 pct. af deres indtægter til intellektuelle, sociale og moralske behov, i 1947 10 pct. Derfor synes jeg, at der stadig er god grund for den højtærede handelsminister til at interessere sig for det forbillede, som den socialdemokratiske regering i Belgien burde være for den socialdemokratiske regering i Danmark.

Den højtærede finansminister mente, at den agitation, som jeg udfolder, var den billigste agitation. Jeg er ikke sikker på, at befolkningen i dette land kan sige det samme om den højtærede finansminister, i hvert fald er den ikke billig for skatteborgerne. Den højtærede finansminister mente, at min propaganda var populær. At dømme efter arbejderens skatteprotester synes den højtærede finansministers propaganda ikke at være synderlig populær i befolkningen i øjeblikket.

Med hensyn til kropsvisitation vil jeg gerne lige understrege, at under en finanslovdebat er det dog naturligt at lade de politiske ordførere selv bestemme, hvad de vil tale om, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han mener, det skal være finansministeren, der skal bestemme, hvad vi skal tale om. Jeg koncentrerer mig ikke særlig om det af den højtærede finansminister bebudede lovforslag, men jeg koncentrerer mig særlig om de ganske lovløse tilstande, der hersker i øjeblikket, hvor den højtærede finansminister og den højtærede justitsminister uden nogen som helst form for lovhjemmel giver instrukser og lader foretage ærekrænkende undersøgelser. Professor, dr. jur. Erwin Munch-Petersen har den 3. november i „Information“ udtalt sig meget stærkt imod denne fremgangsmåde. Han siger, at

„hvorvidt toldloven hjemler tolderne ret

til kropsvisitationer, skal jeg ikke tage stilling til, men justitsministeriet mener det altså ikke“.

— undskyld en lidt forsinket anmodning om tilladelse til citat —, og professoren udtaler:

„I retsplejeloven er der absolut ingen hjemmel.“

Jeg vil også gerne lige spørge, hvad den højtærede finansminister agter at foretage sig overfor generaldirektør Korst. Det er dog noget usædvanligt, at en embedsmand ligefrem truer med strejke, og en generaldirektør truer med generalstrejke. Hvad agter den højtærede finansminister at foretage sig i den anledning? Var det ikke en opgave for den højtærede finansminister at undersøge disse spørgsmål ganske nøje og så eventuelt udgive et årligt tillæg til statistisk årbog om kropsvisitationer, krakileri, eksploitationer, legemsfornærmelser. Måske må det blive under titlen „Sadistisk årbog“, men i hvert fald synes jeg, det ville være betimeligt, at folketinget nøje overvejer, om man kan tolerere, at sådanne indgreb foregår uden lovhjemmel. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget overfor finansministeren og justitsministeren fastslår, at der ikke findes lovhjemmel for toldvæsnetts kropsvisitation af rejsende, går tinget over til fortsat behandling af finansloven.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget overfor finansministeren og justitsministeren fastslår, at der ikke findes lovhjemmel for toldvæsnetts kropsvisitation af rejsende, går tinget over til fortsat behandling af finansloven.“

Forhandlingen drejer sig nu om det stillede forslag til motiveret dagsorden.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg er jo i den samme mere eller mindre lykkelige situation som praktisk talt samtlige finansministre eller personer i min stilling siden 1797. På deres vegne skal jeg derfor gøre den bemærkning — det gælder altså også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som jeg drager så nær ind til mig som på nogen måde muligt, da han er en af de mest nærværende —, at der her er tale om en praksis, som har været fulgt i adskillige år. Da der har været rejst tvivl om lovmedholdeligheden af denne praksis, har jeg for mit vedkommende taget det skridt, som det ærede